

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جاودانگی عاشورا

از بیانات مرجع عالیقدر

حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی دامت ظلّه

جاودانگی عاشورا

از سادات مرجع عالیقدر
حضرت آیت الله العظمی حاج سید صادق حسینی شیرازی رحمته الله

❖ به اهتمام: مؤسسه فرهنگی - مذهبی رسول اکرم صلی الله علیه و آله - کربلای معلی

❖ چاپ: اول /

❖ تیراژ: ۱۰۰۰۰

فهرست

- ۸..... طلیعه سخن
- ۱۷..... جدّ و جهد دشمنان شعائر حسینی
- ۲۴ قرض گرفتن در راه امام حسین علیه السلام
- ۲۶ استفاده از دارایی های مادی و معنوی در راه امام حسین علیه السلام
- ۲۷ غفلت شیعه
- ۲۸ شکوه اربعین در صد سال قبل
- ۳۰ بایسته دوم
- ۳۳ هدف از قیام
- ۳۳ مشتی از خروار
- ۴۰ سخن پایانی
- ۴۴ اربعین جاویدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين
وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين واللعنة الدائمة على أعدائهم أجمعين
من الآن الى قيام يوم الدين^۱

فرارسیدن دو ماه محرم و صفر، ماه های سراسر عزا و ماتم و
ماه های تعظیم و اقامه شعائر مقدس حضرت امام حسین عليه السلام
را به مقام رفیع، شامخ و عظیم صاحب امامت کبری و ولایت
عظمی، حضرت مهدی موعود عجل الله فرجه، تعزیت و تسلیت عرض
می دارم. امید آن دارم که خدای عزوجل در فرج منتقم خون
حضرت امام حسین عليه السلام و خون تمام مظلومان تاریخ تعجیل
فرماید و به طور خاص نجات مردان و زنان مؤمن و عموماً
نجات تمام مردم دنیا را از مشکلات گوناگون، که کم و بیش

۱. مشروح بیانات حضرت آیت الله العظمی شیرازی رحمته الله در آستانه محرم الحرام ۱۴۴۴.

۸ جاودانگی عاشورا

همگان در جای جای جهان درگیر آن هستند، به وسیله ظهور آن
حضرت رقم زند.

طلیعه سخن

در باب هشتاد و هشتم، حدیث اول از کتاب ارزشمند و
شریف کامل زیارت، حدیث مفصلی راجع به قضیه حضرت
اباعبدالله علیه السلام از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وارد شده است. بنده یک الی
دو خط از آن را قرائت می‌کنم که مربوط به عاشورای حسینی و
رویدادهای سلبی و ایجابی و ابعاد مثبت و منفی ای می‌شود که
با محوریت عاشورا رخ داده بود و یا پس از آن به وجود آمد.

بازگو کننده این روایت، حضرت زینب کبری علیها السلام است که
پس از واقعه مؤلمه عاشورا آن را برای حضرت سجاد علیه السلام نقل
کردند. دخت امیر مؤمنان علیها السلام نیز این روایت را از ام ایمن
شنیده بود که آن بانو نیز ناقل این روایت از زبان رسول خدا صلی الله علیه و آله
بوده است. حضرت زینب علیها السلام در مقام تأکید، در لحظه

طلیعه سخن..... ۹

شهادت امیر مؤمنان علیه السلام از ایشان خواستند تا این روایت را بازگو کنند. امیر مؤمنان نیز فرمودند: «**الحدیث کما حدیثک ام ایمن**؛ دخترم، مطلب همان است که ام ایمن برایت گفت».

این روایت را حضرت زینب علیها السلام در روز یازدهم محرم، آن لحظه که اشقیای زمان، اهل بیت امام حسین علیه السلام را از کنار بدن‌ها و اجساد پاک شهدا عبور دادند، برای حضرت سجاد علیه السلام نقل کردند؛ ناگفته نماند که حضرت امام سجاد علیه السلام با برخورداری از جایگاه امامت و علم الهی، از این حدیث آگاهی داشتند، اما حضرت زینب علیها السلام آن را بازگو کردند تا آسایش خاطر و تسلی دل داغدار آن حضرت باشد.

مجملی از این حدیث مفصل به شرحی است که خواهم گفت و سخنانم را با محوریت آن ادامه خواهم داد.

پیام آور خدا در ضمن این حدیث فرمودند: «**وینصبون لهذا الطّف علماً لقبرِ اَبیکَ سَیدِ الشّهداء لا یدرسُ أثرُهُ ولا یغفورُ سَمُهُ علی کُرُورِ اللیالی والایام، ولیجتهدن اُمةُ الکفر واشیاع الضلالة فی محوه**

۱۰..... جاودانگی عاشورا

وتطمیسه، فلا یزداد أثره الا ظهوراً وأمره الا علواً؛ و برای این سرزمین و برای قبر پدرت، سیدالشهدا، نشانه ای نصب می کنند که اثر آن محو نخواهد شد و گذشت زمان آن را کهنه نخواهد ساخت. و پیشوایان و راهبران کفر و پیروان گمراهی با تمام توان برای نابود کردن و پنهان داشتن آن خواهند کوشید، اما هماره ظهور یافته و بالندگی خواهد گرفت»^۱.

این سخن از رسول خدا ﷺ است و ایشان رئیس البلغاء و سید الفصحاء هستند. با توجه به این معنا، تمام کلمات و مطالبی که از ایشان صادر می شود، دارای معنای ژرف است؛ البته فحوای سخنم را متخصصان فصاحت و بلاغت عرب روشن تر در می یابند.

بیابید این سخن را موشکافانه مورد بررسی قرار دهیم. رسول خدا ﷺ در این بیان خود فرمودند: «وینصبون لهذا الطّف علماً لقبر

۱. کامل الزیارات، ص ۲۶۲.

طلیعه سخن ۱۱

أَيُّكَ سَيِّدِ الشَّهَدَاءِ لَا يُدْرَسُ أَثَرُهُ وَلَا يَعْفُورُ سَمُّهُ عَلَى كَرُورِ اللَّيَالِي
وَالْإِيَامِ؛ و برای این سرزمین و برای قبر پدرت، سیدالشهداء، نشانه
ای نصب می کنند که اثر آن محو نخواهد شد و گذشت زمان آن
را کهنه نخواهد ساخت».

از مطالب حائز توجه در عبارت **«وَيُنْصَبُونَ لِهَذَا الطَّفِّ عِلْمًا»** به
کارگیری حرف اضافه «لام» است. با مراجعه به کتاب های
لغت، از جمله کتاب مغنی و سایر کتب مربوط به این علم،
می بینیم که حرف اضافه لام در بیست و دو معنا به کار می رود
که تمامی آنها معانی مجازی هستند، از جمله لام به معنای
«فی» که معنای حقیقی این حرف نیست.

مطلب و پیامی که به طور ضمنی در این کلام گنجانده شده
این است که پس از واقعه تلخ عاشورا افرادی خواهند آمد که
برای طف، یعنی کربلا، نشانه هایی برپا می کنند و این امر
همانگونه که تعبیر **«كَرُورِ اللَّيَالِي وَالْإِيَامِ»** به آن اشاره دارد، تا قیام
قیامت امتداد خواهد یافت. همانگونه که بیان آن رفت در اینجا

۱۲..... جاودانگی عاشورا

رسول خدا ﷺ از حرف اضافه «لام» استفاده کرده اند که معنای آن اینگونه می شود: «برای کربلا نشانه هایی برپا می شود». در اینجا معنای این حرف در «فی» محدود نمی شود که بگوییم جمله رسول خدا ﷺ به این معناست که در کربلا نشانه هایی برپا می شود، بلکه «فی» یکی از معانی این جمله و تنها جزئی از این تعبیر است.

نکته دیگر حذف متعلق «ینصبون لهذا الطف» است که مکان خاصی برای آن مشخص نشده است و علم ادبیات عرب اذعان دارد بر اینکه «حذف المتعلق له ظهور فی العموم». پس با این حساب این حکم در جای جای جهان جاری است و در نقاط مختلف دنیا برای کربلا نشانه هایی برپا خواهد شد، اگرچه به مرور زمان.

لفظ «علماً» نیز به معنای علامت و نشانه است. با این تعبیر معنا اینگونه می شود که هرکدام از شعائر مقدس حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام که در هر نقطه ای از عالم برپا شود،

طلیعه سخن..... ۱۳

علامت و نشانی از کربلا است. به کوه نیز از همین رو علم گفته اند به این اعتبار که علامتی است که از مسافت دور می توان آن را دید. از همین رو در قدیم برای جلب نظر و توجه، آتشی را بالای کوه روشن می کردند و به وسیله آن به دیگران علامت می دادند که از آن به «نار علی علم» تعبیر می شد. با این توضیحات این معنا به دست می آید که خدای تبارک و تعالی کسانی را بر می گزیند تا برای کربلا نشانه هایی را در جای جای زمین برپا دارند. از خصوصیت هایی که او برای این نشانه قرار داده این است که نامیرا است و پایان و زوال و یا کاستی در آن راه ندارد. این دوام از وجود بی مثال شخص اباعبدالله علیه السلام ریشه می گیرد، چراکه ایشان برای بقا پا در عرصه خلقت گذاشته اند، پس نشانه های ایشان هم زوال ناپذیر هستند.

در ادامه روایت به این ویژگی اشاره می شود: «**لَا يُدْرَسُ أَثَرُهُ وَلَا يُعْفَوُ رَسْمُهُ عَلَى كَرُورِ اللَّيَالِي وَالْآيَامِ**». در این مقطع نیز به بقا و زوال ناپذیری این نشانه ها تا واپسین روز دنیا اشاره شده است

که بیش از صد یا هزار یا ده هزار سال است.

در ادامه روایت، رسول خدا ﷺ از دشمنانی سخن می‌گویند که تمام سعی و تلاش خود را برای نابودی این نشانه‌ها و شعائر حسینی به کار می‌برند؛ لفظ «لِيَجْتَهِدَنَّ» مشعر به این معناست. به کارگیری این لفظ با این تأکید و این شدت و حدت در قاموس روایی معصومان عليهم السلام کم نظیر و شاید هم بی مثال باشد. این تأکید و پافشاری را در تک تک الفاظی که در کلمه «لِيَجْتَهِدَنَّ» به کار رفته است، می‌توان دید. لام در ابتدای این واژه، لام قسم و جانشین صیغه قسم «والله» است که به جهت اختزال و اختصار در این تعبیر به کار گرفته شده است. واژه «جهد» نیز خود دلالت بر مفهوم تلاش فراوان برای رسیدن به هدف را دارد؛ یعنی استفاده و بهره‌گیری حداکثری از قدرت، ثروت، حکومت، ریاست و نیرو برای رسیدن به هدف. و در آخر نیز به کارگیری نون تأکید ثقیله که خود برای تأکید و تشدید معنا به کار گرفته می‌شود. پس با این تفاسیل چنین معنایی از عبارت رسول خدا ﷺ منتقل می‌شود که

طلیعه سخن..... ۱۵

پس از شهادت حضرت سیدالشهدا علیه السلام افرادی پا در عرصه گیتی خواهند نهاد و تمام تلاش خود اعم از کارشکنی، شبهه افکنی و اعمال قدرت از طریق آزار رساندن، شکنجه کردن، به چوب اعدام سپردن و یا زندانی کردن و... را در جهت نابودی شعائر امام حسین علیه السلام و نابودی کسانی که نشانه‌ای برای ایشان برپا می‌کنند، به کار می‌گیرند.

شما می‌توانید به آثار حدیثی‌ای که به دست ما رسیده مراجعه و در آن‌ها تتبع و تفحص کنید و بنگرید چند مرتبه واژه «وليجتهدن» در آن به کار رفته است. شاید در دایرة المعارف احادیث نبوی غیر از این مورد، مورد دیگری را نیابید که در آن از این واژه استفاده شده باشد.

در این مقطع از این حدیث نبوی سخن از کسانی رفته است که با امام حسین علیه السلام عداوت و دشمنی دارند. کفار از این دایره خارج هستند، زیرا آنان با نوه رسول خدا صلی الله علیه و آله دشمنی ندارند. این مسلمان نماها و نواصب و پیروان آن‌ها هستند که با آن حضرت

۱۶ جاودانگی عاشورا

دشمنی همراه با کینه توزی دارند. آنان دنباله رو کسانی هستند که در کربلا حاضر شدند و امام حسین علیه السلام را به همراه یارانشان به شهادت رساندند. مسیحیان، یهودیان و یازرتشتیان در آن قائله حضور نداشتند و از این مقوله خارج اند. لشکریانی که در مقابل سرور جوانان بهشت صف آرایی کردند، کسانی بودند که به ظاهر نماز می خواندند، روزه می گرفتند و حج به جا می آوردند. این گروه دشمنان را رسول خدا صلی الله علیه و آله به دو دسته تقسیم کرده اند. اول آنان که در قامت رهبران و پیشوایان و رؤسا وارد میدان دشمنی با امام حسین علیه السلام می شوند که از آنان با تعبیر ائمة الکفر یاد شده است، چراکه آنها از کیش اسلام و سرزمین اسلام سر برون آورده اند و به خواندن نماز مقید هستند. از دسته دیگر به اشیاع الضلالة تعبیر شده است. اشیاع به معنای اتباع و پیروان است. آنان دنباله روان ضلالت هستند. این دو طایفه پا پس نمی کشند و از بعد از واقعه عاشورا تا پایان دنیا در راه از بین بردن شعائر مقدس امام حسین علیه السلام و نشانه های

جِدّ و جهد دشمنان شعائر حسینی ۱۷

آن حضرت نهایت تلاش خود را به کار می‌گیرند. آنان در پی این هدف هستند که با فرارسیدن ماه‌های محرم و صفر دیگر نام و یاد از امام حسین علیه‌السلام به میان نیاید و نام ایشان محو شود. تطمیس نیز به معنای دفن کردن است و به پنهان شدن چیزی در دل خاک به گونه‌ای که از چشم‌ها پنهان شود، گفته می‌شود. رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله با تعبیر «محوه و تطمیس» پرده از این نیت شوم دشمنان برداشته‌اند.

جِدّ و جهد دشمنان شعائر حسینی

دشمنان از عاشورا تا به امروز هزینه‌های گزافی در این راه کرده‌اند که چه بسا ارزش آن از میلیاردها و حتی تریلیون‌ها فراتر رود و خواسته‌اند با صرف این هزینه‌ها شعائر مقدس امام حسین علیه‌السلام را نابود کنند، اما نتیجه چه شده است؟ پاسخ این سؤال را می‌توان در کلام رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله جست. ایشان فرمودند: «فلا یزاد أثره إلا ظهوراً». آن حضرت نوید دادند که علی‌رغم دشمنی‌ها، شعائر حسینی رشد و بالندگی می‌یابد.

۱۸ جاودانگی عاشورا

به این ترتیب که اگر امسال با یکی از شعائر حسینی دشمنی کنند، سال بعد شاهد افزایش و رشد آن خواهیم بود و کارشکنی های سال گذشته سبب نمو شعائر در سال جاری می شود. این وعده پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است. بنده در طول عمر خود شاهد بوده ام و شما و دیگران، حتی جوانان، اگر در گذر عمر خود توجه کنید، می توانید به این سؤال پاسخ دهید که شعائر مقدس امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام در دنیا رو به افزایش است یا کاهش یافته و یا متوقف شده است.

بنده سال های قبل مطلبی را در مورد عزای معروف صبح عاشورا بیان کردم و برخی از افرادی که در آن جلسه حاضر بودند، سخنانم را به یاد دارند. بنده بین سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰ هجری قمری را که ده تا بیست سالگی من را تشکیل می داد، خوب به یاد دارم. در اوایل سال ۱۳۸۰ تعداد دسته هایی که عزای صبح عاشورا را اقامه می کردند، به ۷ دسته محدود

جِدِّ و جهد دشمنان شعائر حسینی ۱۹

می شد که نام تمام آن‌ها را خوب به یاد دارم. تعداد شرکت کنندگان در این دسته های عزاداری جمعاً شاید به هزار نفر نمی رسید و یقیناً از این تعداد تجاوز نمی کرد. هرکدام از این دسته ها تعدادی شرکت کننده داشتند که تعدادشان بین پنجاه تا هفتاد نفر و یا شاید کمی بیشتر و یا کمتر بود. عزاداری آنان پس از نماز صبح در خیمه گاه مقدس آغاز می شد و قبل از اینکه آفتاب طلوع کند به پایان می رسید. به یاد دارم که از سال هشتاد و یک قمری عده ای شبیه افکنی و تشکیک کردن در این عزاداری را آغاز کردند. عده ای با آن مخالف بودند و آن را حرام می دانستند و عده ای هم آن را حلال و جایز می شمردند. عده ای نیز قائل بودند که این عزاداری ضرر آفرین است، و عده ای هم مترتب شدن ضرر را رد می کردند. عده ای هم به دروغ پراکنی در این زمینه پرداختند.

جان سخن اینکه پس از سال هشتاد، که تعداد این دسته های

عزاداری بیش از هفت دسته نبود، کم کم تعداد آن رو به فزونی رفت و از هفت دسته به هشت دسته و دوازده دسته و سپس پانزده دسته و بیست دسته افزایش پیدا کرد. این افزایش به این سبب نبود که دسته های ابتدایی تجزیه شوند، بلکه آن دسته ها پابرجا بودند و دسته های عزاداری تازه ای تأسیس می شدند. این رشد در تعداد عزاداران هم دیده می شد و هر سال بر تعداد اقامه کنندگان این شعیره مقدس افزوده می شد. پس از ده سال تا سال ۱۳۹۰ که آخرین سال اقامت بنده در کربلا بود، اطلاع پیدا کردیم که تعداد این دسته ها به ۳۳ دسته عزاداری رسیده است. این رشد و افزایش، علی رغم چاپ منشورها و اعلامیه ها و سایر مبارزه ها با این شعیره مقدس بود. در آن سال ها دشمنی های زیادی با این عزاداری شد و برضد آن کتاب ها چاپ کردند و سخنرانی ها ترتیب دادند به طوری که بنده خود نیز شاهد این سخنرانی ها بودم. متأسفانه دشمنان این شعیره مقدس از سواد و علم کافی برخوردار نبودند و سخنان آنان عجین شده با دروغ

جِدِّ و جهد دشمنان شعائر حسینی ۲۱

بود و یا مطالبی را بر خلاف نظر مشهور فقهای قدیم و معاصر بیان می‌کردند. تا سال آخر که بنده در کربلا بودم تعداد این دسته های عزاداری به ۳۳ دسته رسیده بود. حال استقرا کنید و بنگرید این تعداد به چه آمار و ارقامی رسیده است. این موضوع مسأله‌ای است که درخور توجه است و متولیان امر شایسته است به آن پردازند تا آماری از تعداد دسته های مربوط به این عزاداری و افراد شرکت کننده در آن به دست آید. «**فلا یزداد الا علوا**» فرمایش و وعده رسول خداست. این مطلب شامل سایر شعائر حسینی مانند: برگزار کردن مجالس روضه و چاپ کتاب، تدوین سی دی، احداث شبکه های ماهواره‌ای و... نیز می‌شود. بیایید و آمار و ارقامی در این خصوص جمع آوری کنید. تحقیق کنید که از سال گذشته تا سال جاری چه تعداد شعائر حسینی در سراسر جهان اقامه شده است. گرچه بحمد الله از شدت کثرت تا به حال کسی یافت نشده که بتواند آمار دقیقی در این زمینه گرد آورد.

۲۲..... جاودانگی عاشورا

این کشاکش و این پیکار بین جنود خدا، که طبق گفته پیامبر ﷺ عَمَّ شعائر مقدس امام حسین ﷺ را برافراشته می‌کنند، و جنود شیطان، که تمام جد و جهد خود را در راه مقابله با آن به کار می‌گیرند، از خصائص حسینی و مختص به حضرت اباعبدالله الحسین ﷺ است. این قضیه در رابطه با پیامبر ﷺ، یا امیر مؤمنان ﷺ، یا حضرت زهرا علیها السلام و یا حضرت امام حسن ﷺ دیده نشده است. به چنین تعبیری در مورد این بزرگواران علیهم السلام برخورد نکرده ام، با اینکه این چهار نور از حضرت سیدالشهدا ﷺ افضل هستند؛ در این مطلب شکی نیست. شخص اباعبدالله ﷺ در روز عاشورا فرمودند: «جَدِّي خَيْرٌ مِنِّي وَأَبِي خَيْرٌ مِنِّي وَأُمِّي خَيْرٌ مِنِّي وَأَخِي خَيْرٌ مِنِّي؛ جدّ من [رسول خدا ﷺ] از من بهتر بود، و پدرم از من بهتر بود، و مادرم از من بهتر بود، و برادرم بهتر از من بود»^۱.

۱. تاریخ الطبری، ج ۵، ص ۴۲۰؛ الكامل فی التاريخ، ج ۲، ص ۵۵۹.

جَدِّ و جهد دشمنان شعائر حسینی ۲۳

چنین قاعده‌ای در مورد سایر ائمه علیهم‌السلام نیز وجود ندارد. در هیچ جای تاریخ نمی‌توان چنین تعبیری را در مورد سایر معصومان علیهم‌السلام یافت. این سخن از جانب پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و با همان دقت های علمی ای که عرض شد، وارد شده است. بزرگوارانی که متخصص در علم بلاغت هستند، برداشت گسترده تری از این کلام خواهند داشت. پس شایسته است ما نیز از این خصوصیت حضرت امام حسین علیه‌السلام بی بهره‌نمانیم و توفیق این را پیدا کنیم که روز به روز و سال به سال در حد توان بر خدمت خود به دستگاه ایشان بیفزاییم. واعظان و عالمان گرامی بهتر می‌دانند که روایات متعددی در باب اهمیت پیشرفت روزانه در ابعاد مختلف زندگی از معصومان علیهم‌السلام وارد شده است. در روایات از کسی که در امروزش از روز گذشته‌اش پیشرفتی به وجود آمده، به کیس یاد شده است. کیس به معنای فهمیده و زیرک است. از معصومان وارد شده است: «**الکیس من کان یومه خیر من أمسه ومن ساوا یوماه فهو مغبون ومن کان یومه شر من**

۲۴..... جاودانگی عاشورا

امسه فهو ملعون^۱. این روایت، در بین روایات از شهرت برخوردار است. مفاد آن انسان را به ترقی و رشد در کارهای روزمره و زندگی روزانه تشویق می‌کند. پس چه شایسته است ما پیام این فرمایش را در رابطه با خدمت خود در دستگاه امام حسین علیه السلام پیاده و جاری سازیم. به طور مثال اگر کسی سال گذشته در یکی از مناسبت‌ها مانند عاشورا یا اربعین و یا در روز دیگری از سال، به زیارت آن حضرت و به کربلای معلی مشرف شد، و امسال از سفر معذور است، شخصی را به جای خود به زیارت کربلا بفرستد. و یا اگر توان مالی برای زیارت ندارد، از دیگران قرض بگیرد.

قرض گرفتن در راه امام حسین علیه السلام

چطور است که برای نیازهای خود تن به قرض گرفتن

۱. إرشاد القلوب، ج ۱، ص ۷۲.

قرض گرفتن در راه امام حسین ۲۵

می‌دهیم، اما در راه امام حسین علیه السلام قرض نگیریم؟ شایسته و به جا است که برای این موارد هم قرض بگیریم. قرض گرفتن برای این کار افضل است. این کار برای برآوردن نیاز و حاجات مردم، سیره معصومان علیهم السلام بوده است. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله زمانی که به شهادت رسیدند، مدیون بودند. همینطور در روایات به این مطلب اشاره شده که امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام تا هفت سال مشغول پرداخت دیون پیامبر صلی الله علیه و آله بودند. به اعتراف تاریخ نگاران ایشان چه قبل از دوران حکومت شان و چه پس از آن، کاخ و قصری برای خود و دیگران آباد نکردند، بلکه برای برآوردن حاجات مسلمانان قرض می‌گرفتند و به امور آنان رسیدگی می‌کردند. رسول خدا صلی الله علیه و آله هرچه را در اختیار داشتند، در این راه صرف می‌کردند و اگر کافی نبود، باز قرض می‌گرفتند. طبق نقل بحار الانوار و سایر کتب روایی و تاریخی، ایشان با هفتصد هزار دینار بدهی این جهان را ترک گفتند. این مبلغ را ارزش یابی کنید و ارزش آن را بسنجید. یقیناً آن مبلغ بیش از هفتصد میلیارد کنونی می‌شود.

استفاده از دارایی های مادی و معنوی در راه امام حسین علیه السلام

عاشقان فرهیخته حضرت سیدالشهدا علیه السلام نیز سعی کنند اگر توان قلم فرسایی در راه تبلیغ شعائر ایشان را دارند، از بذل این داشته خود کوتاهی نکنند. نگاشتن کتاب با محوریت حضرت امام حسین علیه السلام بسیار پسندیده است و باید نویسندگان تلاش خود در این زمینه را سال به سال ارتقا دهند. همینطور افرادی که مکنت مالی دارند، از ثروت خود در این راه مایه بگذارند. همینطور دیگر افراد از هر طریقی که قادر هستند ولو اینکه منزلشان را در اختیار دیگران قرار دهند یا اینکه اگر تمکن مالی ندارند، از آبرو و اعتباری که خدا به آنان داده است، برای قرض گرفتن در این راه استفاده کنند. حتی کسانی که به این مقدار هم کاری از آنها بر نمی آید، سعی کنند تا دیگران را به این امور تشویق زبانی کنند. تشویق دیگران به وسیله زبان بسیار راه گشا و مثمر برکات است. افرادی هستند که می توانند دیگران را تشویق به

کربلا رفتن کنند، یا اینکه علاوه بر مراسم عزایی که خودشان برپا می‌کنند، دیگران را نیز به اقامه مجالس عزای دیگری تشویق کنند.

غفلت شیعه

در باب کم کاری شیعه و بهره کافی نبردن از وجود حضرت سیدالشهدا علیه السلام و نهضت ایشان داستانی از مرحوم کاشف الغطاء رحمته الله معروف است. ایشان مجالسی در گرامیداشت مقام حضرت امام حسین علیه السلام برگزار می‌کردند و خودشان نیز در آن مجالس حاضر می‌شدند. بنده بارها چه در نجف اشرف و چه در کربلای معلی به محضر ایشان مشرف شدم. از آن مرحوم کتاب هایی به یادگار مانده است که اخیراً تعدادی از آنها در قم و تهران به چاپ رسیده است. در یکی از کتاب های ایشان آمده که یکی از عالمان نصرانی در بغداد به ایشان گفته بود اگر مسیحیان از نعمت وجود امام حسین علیه السلام برخوردار بودند، و شخصی همچون ایشان داشتند، تمام دنیا را به آیین مسیحیت در می‌آوردند. او در ادامه به مرحوم کاشف الغطاء گفته بود شما

۲۸..... جاودانگی عاشورا

شیعیان نمی دانید چگونه از وجود امام حسین علیه السلام استفاده کنید. بنده خود نیز این داستان را از مرحوم کاشف الغطاء رحمته الله شنیده ام و ایشان برای من این ماجرا را تعریف کرده بودند.

شکوه اربعین در صد سال قبل

با تمام این احوال وعده خدای متعال محقق شده است و در آینده نیز بر همین منوال خواهد بود و شعائر ایشان روز به روز رشد و بالندگی خواهد یافت: «ولا یزداد الا علوا». چه ما بخواهیم یا نخواهیم این وعده تخلف ناپذیر است. پس از عاشورا این رخداد بالندگی گرفت و تاکنون ادامه دارد. در این بیان داستانی از مرحوم شیخ جعفر رشتی رحمته الله که از عالمان علوم عرب بودند و بنده نیز خدمت ایشان رسیده ام، نقل شده است. خدای متعال به ایشان حدود صد سال عمر عطا کرد. ایشان در رابطه با زیارت اربعین در زمان عثمانی ها که بیشتر از صد سال از آن می گذرد، مطلبی را نقل می کردند. شاید از آن زمانی که این مطلب را بیان کردند، بیش از شصت سال می گذرد و ایشان این مطلب را از

شکوه اربعین در صد سال قبل..... ۲۹

هفتاد یا هشتاد سال قبل تر تعریف می کردند. ایشان گفتند شاهد بوده اند که در شب اربعین در زمان عثمانی ها زائرانی که به زیارت کربلای معلی مشرف شده اند، از منطقه قنطرة البيضة که در این سمت شهر و در سمت بغداد قرار داشت تا منطقه خان هندی که در آن سوی شهر و سمت نجف اشرف بود، مشغول خواب و استراحت بودند. طبق گفته مرحوم رشتی، غربی ها تخمین زده بودند که در آن سال بالغ بر یک میلیون نفر در زیارت اربعین حسینی شرکت کرده بودند. این آمار مربوط به بیش از صد سال قبل است. اکنون این آمار به چه عددی رسیده است؟ این است معنای: «لا یزداد الا علوا».

شایسته است با تلاش مضاعف سهم بیشتری در تحقق «ینصبون لهذا الطف علماً» به دست آوریم. هرکس اعم از فرهیختگان حوزوی ها و دانشگاهیان، تاجران و ثروتمندان، آقایان و بانوان، و سایر دوستداران حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، به طریقی می توانند نقش خود را در این جهت

۳۰..... جاودانگی عاشورا

ایفا کنند. همین عزیزان اگر همت و تصمیم داشته باشند، می‌توانند از همین امروز خرده خرده دنیا را مملو از حسینیه‌ها کنند و از این طریق عزاداری آن حضرت را در جای جای جهان اقامه سازند و برای ایشان در هر نقطه‌ای از زمین نشانه‌ای علم کنند. هر حسینیه یک پایگاه و جایگاه و یک خانه برای حضرت امام حسین علیه السلام است. این آرمان تحقق یافتنی است. بله؛ به زمان نیاز دارد، اما خرده خرده محقق می‌شود.

با یسته دوم

مطلب حائز اهمیت دوم در رابطه با دو ماه محرم و صفر است. رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: «حسین منی و أنا من حسین»^۱. عالمان در مقام تفسیر این سخن گفته اند اگر حضرت امام حسین علیه السلام و شهادت ایشان در روز عاشورا، و دنباله های آن واقعه نبود، همانند بسیاری از انبیا که نامی از آن‌ها باقی نمانده

۱. کشف الغمة، ج ۲، ص ۶۱.

بایسته دوم ۳۱

است، نام پیامبر اسلام ﷺ نیز از بین می‌رفت و یادی از آن نمی‌شد. به راستی که تفسیر به جا و درستی است.

بنی امیه و بنی مروان قصد آن داشتند که بساط اسلام و مسلمانی را در هم بپیچند و عده‌ای از آن‌ها نیز در این جهت گام‌هایی برداشتند. قبل از یزید، پدر او، معاویه، نیت شوم خود را به زبان آورد و پس از بردن نام رسول خدا ﷺ گفت: «**لا والله إلا دفناً دفناً، لا والله إلا سحقاً سحقاً**». پیش‌تر از او در زمان عثمان، ابوسفیان بر مزار حضرت حمزه رضی الله عنه پای کوفت و خطاب به ایشان گفت: بلند شو و ببین که امور به دست فرزندان ماست. اکنون از بنی امیه چه چیزی باقی مانده است؟ شوکت و قدرت آنان کجا رفت؟ آیا حتی نشانی از قبرهای آنان باقی مانده؟ تاریخ آنان چه شد؟ اکنون چه بازمانده‌ای دارند و چه توانستند انجام دهند؟ این امام حسین رضی الله عنه است که نشانه‌های آن حضرت روز به روز آشکارتر می‌شود و رشد می‌یابد. دیگران

۳۲..... جاودانگی عاشورا

نسیمی از جاودانگی نبردند و در تاریخ مدفون گشتند. بله؛ گاهی اشخاصی از این سو و آن سو سر برون می‌آوردند و عرض اندامی می‌کنند و سخنانی می‌گویند که این تلاش آنان نیز در امتداد «ولیعته‌دن» است. در عصر کنونی هم صداهایی از آنان شنیده می‌شود. روایاتی در دست است که بیان می‌کنند حتی در زمان ائمه علیهم‌السلام افرادی دست به انکار می‌زدند و کربلا را مدفن حضرت امام حسین علیه‌السلام نمی‌دانستند. تا عصر ما نیز عده‌ای همین سخنان را تکرار می‌کنند، اما آیا این سخنان و این جهد آنان نتیجه‌ای داشته است؟ تمام تلاش آن‌ها نتیجه عکس داشته.

همگان، چه حوزوی، چه دانشگاهی، چه عالم دینی، چه خطیب و سخنور و چه نویسندگان و قلم به‌دستان، و...، باید ندای «انا من حسین» رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله را به جهان برسانند. این جمله تنها یک تعبیر نیست و سخن از سیره پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌گوید. باید دنیا را با سیره ایشان آشنا کنیم.

هدف از قیام..... ۳۳

هدف از قیام

حضرت امام حسین علیه السلام طی ایراد خطبه‌ای هدف خود از قیام عاشورا را احیای سیره رسول خدا صلی الله علیه و آله و امیر مومنان حضرت علی علیه السلام بیان کردند و فرمودند: «أُرِيدُ أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ أُسِيرٌ بِسِيرَةِ جَدِّي وَ سِيرَةِ أَبِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ؛ می‌خواهم امر به معروف کنم و از منکر باز دارم و به سیره جدم و پدرم علی بن ابی طالب عمل نمایم»^۱. این سیره که در کلام حضرت سید الشهدا علیه السلام به آن اشاره شده است، باید به دنیا برسد، اما جهان از آن اطلاعی ندارد. اگر مردم دنیا به هر مقدار با این سیره آشنا شوند، نتایج خوبی خواهد داشت.

مشتی از خروار

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مدت ده سال و امیر مومنان علیه السلام قریب به پنج

۱. تسلیة المُجالس و زینة المَجالس (مقتل الحسین علیه السلام)، ج ۲، ص ۱۶۰.

۳۴..... جاودانگی عاشورا

سال بر مسند حکومت بودند. امیر مومنان علیه السلام بر حدود نصف این کره خاکی، از خاورمیانه تا عمق اروپا و افریقا [منهای شام] حکم می‌راندند. در طول مدت حکومت ایشان با تمام دشمنی‌هایی که با ایشان شد و با تمام دشمن‌هایی که داشتند، یک مورد اعدامی سیاسی و یا حتی زندانی سیاسی یافت نمی‌شود. منکران این مطلب ما را از صحت ادعای خود آگاه کنند. این مطلب باید به گوش جهانیان برسد. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله نیز همین گونه بودند. سه جنگ بسیار گسترده و سنگین بر امیر مومنان علیه السلام تحمیل شد، اما زمانی که دشمنان دست از جنگ کشیدند و شمشیرهایشان را کنار نهادند، امیر مومنان علیه السلام حتی یک نفر از آنان را حبس نکرد؛ حتی آنانی که ریاست و رهبری جنگ را برعهده داشتند. این سیره و این عملکرد در دنیا و تاریخ بی نظیر است. این سیره که هدف از قیام امام حسین علیه السلام بود، باید به دنیا رسانده شود و بانگ آن در گوش جهانیان طنین انداز گردد. باید سخنرانی‌ها به این منظور ایراد گردد و کتاب‌ها برای آن

مشتی از خروار ۳۵

نگاشته شود و حتی شبکه های ماهواره ای برای این منظور به خدمت گرفته شوند. دشمنان پاسخ دهند که آیا حتی یک نفر در زمان حکومت پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ از فرط گرسنگی جان خود را از دست داد؟ اگر جواب مثبت است، ما و دنیا را از آن مطلع کنند. آیا تاریخ حتی یک مورد را ثبت کرده است که کسی در حکومت امیر مومنان عَلَيْهِ السَّلَام از گرسنگی مرده باشد؟ جواب منفی است. اما چنین رخدادهایی در حکومت کسانی که پس از رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حق امیر مومنان حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَام را غصب کردند و روی کار آمدند، ثبت شده است. ابوذر از جمله کسانی بود که در زمان حکومت عثمان از شدت گرسنگی جان خود را از دست داد؛ همان ابوذری که پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در شان او فرمود: «**مَا أَظَلَّتِ الْخَضْرَاءُ، وَلَا أَقَلَّتِ الْغُبْرَاءُ مِنْ ذِي لَهْجَةٍ أَصْدَقَ وَلَا أَوْفَى مِنْ أَبِي ذَرِّ شَبَهٍ عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَام؛**^۱ آسمان بر کسی سایه نیفکند و زمین کسی را بر پشت

۱. بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار عليهم السلام، ج ۳۱، ص ۴۰۷.

۳۶..... جاودانگی عاشورا

خود نگرفت که از ابوذر، راستگوتر و از او به عیسی بن مریم علیها السلام شبیه تر باشد».

این فاجعه تا عصر حاضر در دنیا رخ می دهد و تکرار می شود. کدام کشور امروزی را می یابید که در آن افرادی از شدت گرسنگی جانشان در معرض خطر نباشد؟ آن حکومتی که در آن کسی از شدت گرسنگی بر جان خود بیم نداشت، حکومت رسول خدا و امیر مومنان حضرت علی علیه السلام بود. هدف حضرت امام حسین علیه السلام زنده نگاه داشتن و احیای سیره این دو بزرگوار بود. این هدف در تمام ابعاد و زوایا باید به دنیا معرفی شود. این وظیفه بر عهده چه کسی است؟ مسلماً همه نسبت به آن مسئولیم. متأسفانه احکام و حدود مسلم موجود در اسلام به دنیا نرسیده و حتی از سوی کشورهای اسلامی نیز به آن اهمیت داده نمی شود. یکی از احکام مسلم و مورد اتفاق و اجماع در اسلام مساله مربوط به فروش زمین است. طبق دستور اسلام حکومت

مشتی از خروار ۳۷

حق ندارد زمین را به ملت خود بفروشد؛ چراکه اسلام، حکومت را مالک زمین نمی‌داند. پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در این زمینه فرمودند: «**الارض لله و لمن عمرها**»^۱. لام به کار رفته در «لله» و «لمن عمرها» لام ملکیت است با این تفاوت که ملکیت برای خدا ذاتی است و برای بندگان عرضی. در کتب اسلامی از جمله آثار مرحوم شیخ طوسی و حتی در کتب عامه این فرمایش پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذکر شده است. طبق این حدیث زمین از آن خداست و اگر شخصی مقداری از آن را از طریق ایجاد باغ یا ساخت خانه یا احداث کارخانه و... آباد کرد، مالک آن زمین می‌شود. حکومت در این زمینه نقش و حقی ندارد. آیا در جایی از تاریخ ذکر شده است که پیامبر خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یا امیر مومنان حضرت علی عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَام در دوران حکومتشان به شخصی زمین فروخته باشند؟

۱. وسائل الشیعة، ج ۲۵، ص ۴۱۴.

۳۸..... جاودانگی عاشورا

تاریخ این مساله را به عثمان نسبت می دهد. طبق گفته تاریخ او زمین ها را تقسیم بندی می کرد و آن را به دوستان و کسانش مانند مروان و... می بخشید. امیرمومنان علیه السلام در ابتدای حکومت شان خطبه ای خواندند و طی سخنانی قسم یاد کردند که این زمین ها و سایر بذل و بخشش های نابجایی را که عثمان داشته، حتی اگر کابین زنان کرده باشند، به بیت المال باز می گردانند. امیرمومنان علیه السلام چنین حقی را برای عثمان انکار کردند و او را محق ندانستند. طبق منطق اسلام و بر حسب ادله اسلامی زمین بر دو قسم است. یک بخش از آن سهم امام است که شامل: بطون اودیه رؤوس الجبال و سیف البحار و... می شود. غیر از این موارد مابقی زمین ها همانند: صحراها با وسعت صدها میلیون کیلومتر، ملک کسی نیست و شامل سهم امام نیز نمی شود و تصرف در آن حتی نیاز به صدور اجازه از سمت امام ندارد. طول و تفصیل احکام زمین در کتاب های مختلف

مشتی از خروار ۳۹

از جمله کتاب شرایع الاسلام و کتب مرحوم شیخ طوسی رحمته الله و رساله های عملیه ذکر شده است. سوال اینجاست که چند نفر حتی از مسلمانان از این حکم اسلام و سایر احکام آن مطلع هستند؟ پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: زمانی بر مردم می رسد که از اسلام جز نامی باقی نمانده است: «**لا یبقی من الاسلام الا اسمه**»^۱. اسلام به دینی بدل خواهد شد که تنها نام اسلام را یدک می کشد، اما در آن از احکام اسلام خبری نیست. این اسلام، اسلام حقیقی نیست، بلکه اسلام تقلبی است. درست همانند اسکناس تقلبی که بعضاً اشخاصی آن را چاپ و تکثیر می کنند. چنین اسلامی زائیده تفکر و ساخته شده دست چه کسانی است؟ مسلماً این اسلام نتیجه تفکر بنی امیه و بنی مروان و بنی عباس و سایر حکومت های هم فکر آنان است.

۱. الکافی، ج ۸، ص ۳۰۷.

۴۰..... جاودانگی عاشورا

این مطالب بایسته بازگویی و روشنگری برای جهانیان است. دنیا باید از احکامی که توسط رسول خدا ﷺ از جانب خدای متعال برای بشر آورده شد، مطلع شود. این احکام محدود به ارقامی همچون ده مورد و صد مورد نیست و فراتر از این هاست که متأسفانه حتی مسلمانان از آن‌ها اطلاعی ندارند. به طور مثال چند درصد از مسلمانان از مسأله‌ای که در باب فروش زمین بیان شد، مطلع هستند. آیا این احکام که به حق از زیبایی‌های اسلام هستند، نباید به جهان برسد و دنیا و اهلس از آن بهره مند شوند؟ بیان این مسائل مقدمه تحقق «وانا من حسین» است.

سخن پایانی

رشته سخنانم را با بیان این مطلب به پایان می‌برم که در جهت نمایاندن و آشکار ساختن عملکردهای مثبت در دستگاه حضرت سید الشهدا علیه السلام که با عبارت «وینصبون لهذا الطفّ علماء»

سخن پایانی ۴۱

در عبارت پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ به آن اشاره شد، و در مقابل آن، به جهت آشکار ساختن عاقبت کارشکنی در دستگاه امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام که در عبارت پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ از آن با تعبیر «**وَلِيَجْتَهِدُنْ أُمَّةَ الْكُفْرِ**» سخن رفت، جای خالی موسوعه‌ای که بیانگر این دو مطلب باشد و به صورت آماری و دقیق تاریخ را از پس از عاشورا تا به امروز واکاوی کند و مصادیق آن را از دل تاریخ بیرون بکشد، بسیار خالی است. این کار مستلزم جد و جهد عده‌ای از عزیزان فرهیخته و باسواد حوزوی یا دانشگاهی است که در هر جای از دنیا هستند گرد هم بیایند و موسوعه‌ای را در این زمینه گردآوری کنند. در این موسوعه مناسب است که آماری از مجالس حسینی، دسته‌های عزاداری، هیئت‌ها، اطعام‌ها، و سایر خدماتی که در دستگاه امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام می‌شود، نیز گردآوری شود. در مقابل این خدمات، شایسته است آماری از کارشکنی‌ها، فرافکنی‌ها و دروغ‌پردازی‌ها و اذیت و آزار عزاداران و شکنجه و زندانی کردن آنان، و یا حتی کشتن و

۴۲..... جاودانگی عاشورا

اعدام کردن آنان، و سایر دشمنی‌ها با دستگاه امام حسین علیه السلام نیز جمع آوری شود. نتیجه این کار یک موسوعه صدها جلدی خواهد شد. جای خالی چنین موسوعه‌ای تاریخی حس می‌شود. هم اکنون در سراسر جهان، در کشورهای اسلامی و غیراسلامی، مجالس متعدد عزاداری برای حضرت امام حسین علیه السلام در حال برگزاری است که شایسته ثبت در تاریخ هستند.

خدای متعال با اینکه حضرت امام حسین علیه السلام را پنجمین فرد افضل در خلقت، پس از رسول خدا، امیر مومنان، حضرت زهرا و امام حسن علیه السلام قرار داده است، اما ایشان را از استثنای در تشریح و تکوین برخوردار کرده است. در این باب به مثالی آشنا اشاره می‌کنم. طبق منطق اسلام و طبق اجماع طوایف اسلامی، و نه تنها شیعه، خوردن خاک برای بیمار و غیر آن حرام است، اما در رابطه با خوردن خاک پاک و مقدس کربلای حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام تکوین و تشریح تغییر می‌کند و این

سخن پایانی ۴۳

حرمت به جواز، بلکه برای بیمار به استحباب مبدل می‌شود و حتی بیماران با استسفا به تربت پاک حضرت سیدالشهدا علیه السلام شفا می‌یابند. این حکم در مورد خاک مزار مقدس رسول الله صلی الله علیه و آله و امیر مومنان حضرت علی علیه السلام و خاک مزار حضرت زهرا علیها السلام که مخفی است و یا خاک مزار حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام، که همگی از امام حسین علیه السلام افضل هستند، چگونه است؟ این مساله را از تمامی فقها استفتاء کنید. خواهید دید که آنان حکم به حرمت خوردن این تربت‌ها می‌دهند. بله؛ تبرک جستن به این تربت‌های مقدس و مالیدن آن به سر و رو و بدن هیچ اشکالی ندارد، اما سخن از خوردن آن است که طبق نظر فقها حرام است، زیرا اکل التراب مطلقاً حرام است، مگر تربت مزار مطهر حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام. آیا این حکم [اینکه حکم خوردن خاک از حرام به مستحب تغییر می‌کند] چیزی جز تغییر و تبدیل در تشریح از سوی خدای متعال است؟ ناگفته نماند که مراد ما تغییر هر حرامی نیست. مراد حرامی

است که مستند به دلیل است که مقوله خوردن خاک از این دسته است. در این قضیه به وضوح شاهد آنیم که خدا برای امام حسین علیه السلام تشریح خود را دستخوش تغییر کرده و حرام را به مستحب مبدل ساخته است. ذات اقدس ربوبیت چنین کاری را برای هیچ شخص دیگری انجام نداده، حتی برای آن چهار نور مقدس که از امام حسین علیه السلام افضل هستند. در باب تکوین نیز گفته‌ها و ناگفته‌ها بسیار است. خدای متعال به کرات و مراتب تکوین خود را برای امام حسین علیه السلام تغییر داده است. کتاب ارزشمند الخصائص الحسينية تنها بخشی از آن را بیان کرده است، اما کمبودها و ناگفته‌های بسیاری دارد که در زیارت‌ها، دعاها و ادعیه مربوط به ایشان به آن‌ها اشاره شده است.

اربعین جاویدان

مساله مهم دیگری که باید به آن اشاره کنم، اربعین حسینی است. تلاش در این جهت وظیفه‌ای برعهده تمام کسانی است

اربعین جاویدان.....۴۵

که قدرت و توانایی دارند. اربعین از بارزترین نشانه های شعائر امام حسین علیه السلام است؟ چرا باید تنها بیست میلیون در ایام اربعین به زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام مشرف شوند؟ چرا این تعداد به سی میلیون و چهل میلیون و پنجاه میلیون نرسد؟ آیا زمین کربلای معلی گنجایش چنین جمعیتی را ندارد؟ این مشکل بدون حل و چاره نیست. می توان طوری این رویداد را مدیریت و هدایت کرد که عده ای قبل از اربعین و عده ای نیز پس از آن به زیارت مشرف شوند. این امر باتوجه به مقوله توسعه زمانی و مکانی در امور مستحبی جایز و بلا اشکال است. کربلای معلی همانند بسیاری از شهرهای بزرگ دنیا، به یکی از بزرگ ترین شهرها تبدیل خواهد شد. پس هرکس سعی کند حظ و نصیبش را در قضیه اربعین حسینی افزون و بیش از پیش کند. نباید اربعین امسال ما همانند اربعین سال گذشته باشد. باید در ابعاد مختلف آن رشد و ترقی ایجاد کرد. در روایتی که ذکر آن رفت، حضرت کسانی را که نسبت به گذشته

پیشرفتی نداشته باشند، مغبون خوانده اند. اگر هم خدای ناکرده کسی نسبت به گذشته عقب رفت داشته باشد، که دیگر ملعون و دور از رحمت خداست. پس شایسته است که انسان در زمره کَیْس ها جای بگیرد. شایسته و بایسته است عده‌ای دست به دست هم دهند و در اربعین پیش رو و اربعین سال های بعد هواپیمایی اجاره کرده و زائران را به صورت رایگان به زیارت حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بفرستند. در حال حاضر اجاره کردن وسایل نقلیه مثل ماشین کم کم رواج یافته است، اما این مقدار کم است. کسی که می‌تواند در این زمینه اقدامی بکند، کوتاهی نکند و از این طریق مقام دنیوی و اخروی خود را رفیع گرداند. چنین شخصی به یمن این خدمت، از توفیقات دیگر و از دنیا و آخرت بهتری برخوردار خواهد شد. این‌ها وعده‌هایی است که در قالب احادیث متواتره از چهارده معصوم علیهم السلام به دست ما رسیده است.

حضرت امام حسین علیه السلام در هر جایی از جهان مرید و طرفدار

اربعین جاویدان.....۴۷

دارند که برای ایشان بذل مال و جان می‌کنند. امیدوارم خدای متعال به همگان مخصوصاً ما و شما، و تمام مسلمانانی که در کشورهای غیراسلامی حضور دارند و در آنجا از حسینیه‌ای برخوردارند یا مشغول تجارت هستند، توفیق دهد تا بتوانیم در اربعین امسال بیش از سال گذشته، فکر و هدف امام حسین علیه السلام را که سعادت دنیا و آخرت در گرو آن است و رسول خدا صلی الله علیه و آله و امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام آن را در دوران حکومتشان تجلی بخشیدند، به جهان عرضه بداریم. باید سعی کنیم این وظیفه در اربعین پیش رو بهتر از سال گذشته عملی شود تا خدای ناکرده نه تنها ملعون، بلکه مغبون هم نباشیم.

وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین